

Kłęski oddziałów francuskich w Vietnamie

GENEWA. Reakcyjne dzienniki paryskie, omawiając sytuację francuskich wojsk ekspedycyjnych w Vietnamie, donoszą, że walki toczą się obecnie w odległości 18 km na południowy wschód od Hanoi. Stwierdzają one jednogłośnie, że awakacja Hanoi przez wojska ekspedycyjne zagraża poważnymi konsekwencjami wojskowymi i politycznymi władzom francuskim w Vietnamie.

Prasa paryska stwierdza, również że w związku z klęskami, poniesionymi przez francuskie oddziały wojskowe w Vietnamie, należy się spodziewać zmian w naczelnym dowództwie korpusu ekspedycyjnego.

Wyd. Al. Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!
Rok II Cena 15 groszy Nr 310 (416)

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów - Przemyśl - Krosno, piątek 10 listopada 1950

Przekazanie Kongresowi w Sheffield żądania wysunięte przez polskich obrońców pokoju

Ludność stolicy zęgnala delegatów na II Światowy Kongres Pokoju

Ludność stolicy zęgnala uroczyste na wiecu w sali „Romy” delegatów polskich, wyjeżdżających na II Światowy Kongres Obrońców Pokoju. Przedstawiciele warszawskiego świata pracy i sztafety młodzieżowe z całego Polski życząc uczestnikom Kongresu pomyślnych obrad zalecili im, aby przekazali przedstawicielom narodów, którzy zbiorą się w Sheffield wolę narodu polskiego, aby zapewnili delegatów z całego świata, iż naród nasz stanowi mocne ogniwo światowego frontu pokoju, że dla pokoju pracuje i wyteży swe sily.

Na wiecu w „Rome” wygłosił przemówienie wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju min. Adam Rapacki.

Treść przemówienia podajemy w streszczeniu.

Wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, stwierdził na wstępie, że walcząc o wspólną wielką sprawę pokoju nie trudno się porozumieć bez względu na różnicę języka, narodowości i poglądu na świat. To też każda międzynarodowa narada obrońców pokoju ma wielką wagę dla zwycięstwa pokoju. Szczególnie wielką wagę będzie miał II Światowy Kongres Obrońców Pokoju wbrew wszystkim wyłkom imperializmu i jego slugusów, zmierzających do utrudnienia odbycia Kongresu w Anglii.

Mówca stwierdza z mocą, że imperialistom można zmusić do pokoju, jeśli wszyscy, którzy nie chcą wojny zjednoczą się w bojowej czynnej walce o pokój, jeśli stanie się jasne, że wszyscy zbrodniarze wojenni poniosą surową karę.

II Światowy Kongres — oświadcza

z naciskiem mówca — stanie się dal- szym ważnym krokiem w mobilizacji armii światowego pokoju, która opierając się o potęgę i pokojową politykę państw rewolucji socjalistycznej i państw budującego się socjalizmu — potrafi pokój wywalczyć!

Na sali zrywa się niemiłkająca burza oklasków. Zromadzeni skandują: STALIN — BIERUT — POKÓJ!

Mówca stwierdza następnie, że obowiązkiem delegatów polskich jest przekazać światowemu Kongresowi pokoju żądania wysuwane na tygielnych zebraniach polskich obrońców pokoju i na I Polskim Kongresie Pokoju. Domagacie się zakazu broni atomowej i wszelkiej broni masowego zniszczenia — domagacie się powszechnego ograniczenia i redukcji zbrojeń, wycofania obcych wojsk z Korei, zakazu propagandy wojennej, ostrego ukarania winnych podżegania do wojny. Ze szczególnym naciskiem domagacie się zaprzestania remilitaryzacji Niemiec Zachodnich przez imperialistów”. Każdy postulat wysunięty przez mówcę przyjmują zgromadzeni burzą oklasków.

„Z wami — mówi min. Rapacki, zwracając się do delegatów — jest cały naród polski, z wami są wszyscy obrońcy pokoju na całym świecie. Reprezentujecie naród, który dobrze zna wojnę i jej bestialstwo, naród wyzwolony przez kraj socjalizmu, który stoi na czele walki o pokój, naród, który dzięki pomocy Związku Radzieckiego i ofiarności polskiej klasy robotniczej kroczy do wspólnego, pokojowej przyszłości, budując ustrój, w którym nie ma miejsca na wojnę, nie ma powodów sięgania po cudze”.

„Za wami przemawiać będą konkretne fakty naszej walki o pokój, zwycięska realizacja planu 3-letniego i pierwszych kwartałów Planu 6-letniego. Powiecie Kongresowi o Warszawie, która buduje się z każdym dniem coraz szybciej. Powiecie o wspaniałym czynie polskich robotników, chłonoń i wszystkich ludzi pracy, dokonywanym dla uczczenia rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz II-go Światowego Kongresu Pokoju. Z wami będą nie tylko nasze serca i umysły, lecz nasza konkretna walka i praca, nasza wola dalszego umacniania codzienna praca walki o pokój.

Powiecie Kongresowi, że może na nas liczyć światowy obóz obrońców pokoju”.

Wzniesione przez mówcę okrzyki na cześć II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju na cześć Światowego Komitetu Obrońców Pokoju i jego przewodniczącego prof. Joliot - Curie — przyjęli zromadzeni burzą oklasków. Okrzyk na cześć bojowego oddziału obrony pokoju, Polski Ludowej i jej Prezydenta Bolesława Bieruta — zamieniał się w długotrwałą owację. Zromadzeni stołec skandują: „BIERUT — POKÓJ”. Jeszcze potężniejsza owacja wstrząsa salą, gdy mówca rzuci okrzyk na cześć awangardy pokoju — Związku Radzieckiego i wielkiego obrońcy pokoju JÓZEFA STALINA. Długo nie milkną skandowane słowa: STALIN — BIERUT — POKÓJ!

Wojska ludowe likwidują otoczone oddziały nieprzyjacielskie

MOSKWA. Agencja TASS donosi, że w komunikacie dowództwa naczelnego armii ludowej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, nadanym w dniu 8 listopada podano, że na wszystkich odcinkach frontu wojska ludowej w dalszym ciągu prowadzą aktywne działania wojenne przeciwko wojskom amerykańskim i południowo-koreańskim.

Na linii rzeki Czongczon wojska armii ludowej toczyły zaciekle walki z wojskami amerykańskimi i w dalszym ciągu likwidowały oddziały nieprzyjacielskie otoczone na północ od Anżu. Na wschodnim wybrzeżu na północ od Hamhyng, Gukczon i Seng czin walki toczyły się na dotychczasowych pozycjach.

Dzisiaj rozpoczynamy

Nasz konkurs rysunkowy
"Czy znasz HISTORIĘ ZSRR?"

Szczegóły konkursu

patrz str. 6

165 tys. km. bez napraw Drużyna parowozu OL-1214 z Zagorza uzyskała rekord Polski

W dniu 8 bm. załoga parowozu OL — 1214 w Zagorzu w składzie: maszyniści tow. Cwiklik, Czech i ob. Fiegler, oraz pomocnicy maszynistów tow. Fornal, Tulacz i Furdak — zameldowała o wykonaniu podjętego przez nich zobowiązania. Załoga ta przejechała 165.000 km bez naprawy. Norma techniczna przejazdów bez napraw dla tego typu parowozów jest określona na 55.000 km. Załoga osiągnęła nowy ogólnopolski rekord przejazdu bez napraw na parowozie tego typu.

Małe miasteczko Zagorz w powiecie sanockim obchodziło przed kilku dniami niecodzienną uroczystość, której bohaterem była załoga parowozu OL — 1214. Dzielni kolejarze na swej maszynie przejechali 165.000 km bez napraw.

Maszyniści tego parowozu tow. Cwiklik, tow. Czech i ob. Fiegler oraz ich pomocnicy towarzysze Fornal, Tulacz i Furdak zameldowali z dumą w dniu 8 bm. o godzinie 10 23, że przejechali na swym parowozie bez remontów 165 tys. km.

Sukces, jaki uzyskali zagorzanie maszyniści jest najwyższym dotąd w Polsce, na tym typie parowozu.

Załoga parowozu OL — 1214 sukces swój uzyskała dzięki długofalowemu współzawodnictwu podjętemu na apel towarzysza Czapezyka z Bydgoszczy, który wezwał maszynistów całej Polski do zwiększenia przejazdów pociągów między naprawami średnimi. Towarzysze z Zagorza podjęli z entuzjazmem ten apel, przystępując do długofalowego współzawodnictwa, by przpieszyć realizację Planu 6-letniego i wzmocnić ogólnopolski front pokoju.

Zobowiązania dla uczczenia Wielkiej Rewolucji Październikowej nie pozostały u załogi OL — 1214 bez echa. Z zapalem podjęli oni zobowiązanie zwiększenia przejazdu ilości kilometrów między naprawami okresowymi.

Ich wola pozaterminowej realizacji planów produkcyjnych była bodźcem w szlachetnym współzawodnictwie o coraz lepsze wyniki w pracy, o coraz dłuższą trasę między naprawami. Towarzysze Cwiklik, Czech i Fiegler wraz ze swymi pomocnikami dziś mogą poszczycić się, że mimo trudnych warunków, uzyskali niespotykany dotąd wynik.

Społeczeństwo Zagorza zgotowało zwycięzcom spontaniczną owację. Na pięknie udekorowanym dworcu w Zagorzu zebrały się szerokie rzesze społeczeństwa wraz z przedstawicielami Partii, DOKP, ZMP, PRN oraz młodzieży szkolnej. Po przemówieniach przedstawiciele Partii i DOKP zwycięzcy otrzymali bukiety kwiatów i nagrody pieniężne.

— Sukces ten uzyskali — mówi jeden ze zwycięskiej załogi — dzięki czernaniu z doświadczonych kolejarzy radzieckich. Dr.

Wzmaga się obór ludności w Niemczech Zachodnich przeciwko remilitaryzacji

BERLIN. Opór ludności zachodniemieckiej przeciwko planom remilitaryzacji Trizonii jest tak silny, że nawet mieszczańskie dzienniki niemieckie zmuszone są do napiętnowania polityki Adenauera.

Niechaj anglosasi i rząd boński wiedz — pisze hamburski „Nord Deutsche Zeitung” — że Niemcy nigdy nie zgodzą się z wprowadzeniem w życie zasady „armaty zamiast masła”.

Dziennik „Franken Post” stwierdza, że ludność Trizonii dość ma odgrywania roli slugusa anglosasów.

Robotnicy zatrudnieni w zakładach przemysłu ciężkiego w Muelheim wypowiedzieli się jednogłośnie przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachod-

nich. Nie chcemy iść na rzeź w imię obcych interesów, nie chcemy być młsem armatnim w wolnej imperialistycznej — głosi rezolucja powzięta przez metalowców w Muelheim.

BERLIN. Od 6 dni trwa w kopalni „Nordstern” w Gelsenkirchen strajk 2.500 górników. Strajkujący zwrócili się z apelem do ludności miasta wzywającym do wystąpienia przeciwko bestialskiej policji adenauerowskiej, która wezwana przez dyrekcję kopalni starała się zmusić górników do opuszczenia okupowanych przez nich szybów.

Wspaniała manifestacja młodzieży rzeszowskiej wyrazem łączności z światowym ruchem pokoju

W godzinach wieczornych dnia wczorajszego Rzeszów był widownią olbrzymiej manifestacji solidarności młodzieży naszego miasta z ogólnoswiatowym ruchem obrońców pokoju. Ponad 6 tys. młodzieży przybyło ze szklarami, flagami i transparentami na Plac Wolności im. Gen. Stalina. Płoną setki pochodni. Plac rozbrzmiewa okrzykami młodzieży na rzecz pokoju, solidarności mas pracujących całego świata i przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego.

O godz. 18 ej na trybunę, ustawioną obok wspaniałego nowoczesnego gmachu KW PZPR, wstępują przedstawiciele władz państwowych, partii, Wojewódzkiego Komitetu Obrońców Pokoju, ZMP, Wojska Polskiego, związków sportowych i organizacji społecznych. W górę wznosi się setki głośliwych poczytych. Szybko zapadający zmrok rozjaśniają dziesiątki kolorowych rakiet. Na plac wjeżdżają na motocyklach i wchodzi z awaryjnymi grupami sztafety młodzieżowe z 17 powiatów woj. rzeszowskiego. Witane burzą oklasków.

Uroczystość zagał ob. Grzeszkowski, po czym dłuższe przemówienie wygłosił przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZMP tow. Kotarba, podkreślając olbrzymi wkład młodzieży polskiej w walkę o trwały pokój na świecie.

Imieniem młodzieży robotniczej, powitał manifestantów młodzieżowy przewodnik pracy z WSK ZMP ow. Łęcznar, po czym krótkie przemówienie, imieniem młodzieży pełniącej szczytną służbę w Wojsku Polskim wygłosił bombardier Hudy.

Po przemówieniach, wśród oklasków i niekończących się okrzyków, na cześć chorążego pokoju generała m. Stalina i Prez. BIERUTA, sztafety poszczególnych powiatów składają na ręce przewodniczącego Woj. Zarządu ZMP tow. Kotarby i przewodniczącego Woj. Kom. Obroń-

ców Pokoju dr. Błonskiego meldunki z wykonanych zobowiązań i żądania młodzieży skierowane pod adresem II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Z ust delegatów młodzieżowych — członków poszczególnych sztafet — padają twarde słowa pod adresem podżegaczy wojennych. Dumą napelnają zebranych rzucając cyfry osągnięte młodzieży w walce o realizację podjętych zobowiązań. Świadoma i potężna w swych rozmowach jest walka o pokój, prowadzona przez młodzież woj. rzeszowskiego.

34 500 roboczogodzin przepracowanych przy odgruzowaniu i budowie obiektów fabrycznych, podniesienie norm przeciętne od 7 do 18 proc. przez 317 ZMP owców, olbrzymie oszczędności uzyskane przez młodzież robotniczą ośmiu największych zakładów pracy w województwie, 32 912 roboczogodzinek przepracowanych dodatkowo przez młodzież wojską przy pracach jesiennych w PGRach i spółdzielniach produkcyjnych, naprawa 34,5 km dróg, wykop. 4 500 m rowów zasadenie 48 tys. drzewek, oddanie do użytku 124 świetlic i 29 boisk sportowych, udział w dotychczasowym nauczaniu 359 analfabek, olbrzymie prace przy elektryfikacji wsi, zbieranie złomu i wywózce setek metrów sześć. gruzu —

(Ciąg dalszy na str. 2-giej)

Ze Sportu

Unia Ruch przegrała z Ogniem 2:3 (0:0)

CHORZÓW. (tel. wł.). Bramki dla Ognia zdobyli w 75 min. Kaszuba, w 77 i 89 Kuczyński, dla Unii w 58 i 80 Cieślak.

Ta mało oczekiwana porażka Unii i to na własnym boisku zaojcie się przekreślać wszelkie szanse śląskiego zespołu na tytuł mistrza Śląska.

U zwycięzców trudno kogokolwiek wyróżnić. Wszyscy zagrali bardzo dobrze, a do zwycięstwa przyczynił się cały zespół.

U gospodarzy najlepiej zagrała pomoc i obrona. Bramkarz Unii nie ponos winy w puszczeniu trzech bramek.

W. TREGUBOW

Święto pracy i pokoju

(List z Moskwy)

7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się tradycyjna defilada wojsk i manifestacja mas pracujących stołecy radzieckiej z okazji 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Jakże piękny jest Plac Czerwony w dni uroczystych świąt! Kwitnie czerwienią olbrzymich transparentów, na których widnieją płomienne hasła Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii ZSRR.

„Bratnie pozdrowienia dla wszystkich narodów walczących o pokój, o demokrację, o socjalizm” — słowa te zwrócone do całej postępowej ludzkości, czytaliśmy 7 listopada na czerwonym płótnie transparentu, zdobiącego gmach Muzeum Historycznego. Na gmachu, znajdującym się naprzeciw mauzoleum LENINA, widzimy w oprawie zielonych gałęzi świerku portrety wielkich wodzów rewolucji, LENINA i STALINA. 16 herbów radzieckich republik związanych symbolizują niezachwiającą przyjaźń między narodami ZSRR.

Trybuny dla gości są szalenie wypełnione. Obok przedstawicieli mas pracujących Moskwy, widzimy licznie zebranych gości z zagranicy.

O godz. 10 ukazują się na placu odbierający defiladę, Marszałek Związku Radzieckiego, Siemion Budionny, który objężdża kolumny wojsk, po czym wstępuje na trybunę mauzoleum LENINA. Znajdują się tu już kierownicy Rządu Radzieckiego i Komunistycznej Partii ZSRR. Marszałek wygłasza przemówienie do żołnierzy Armii Radzieckiej, do wszystkich ludzi pracy w ZSRR. Na zakończenie Marszałek Budionny wznosi okrzyk na cześć potężnego mocarstwa socjalistycznego, jego sił zbrojnych, na cześć wielkiego narodu radzieckiego i Partii Komunistycznej, na cześć mądrego nauczyciela i wodza ludzi radzieckich — JOZEFA STALINA.

Huragan owacji zlewa się z hukem uroczystej salwy artyleryjskiej i dzwiekami hymnu państwowego ZSRR.

Rozpoczyna się defilada. Idą słuchacze akademii i szkół wojskowych, marynarze, oddziały desantowe, oddziały piechoty zmotoryzowanej, artyleryjskie i czołgowe. Maszeruje Armia Radziecka, silna jednością z narodem, armia, której sztandary bojowe opromienione są szczytnym dążeniem do obrony pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Redaktor S. Brodzki otrzymał wizę na sesję ONZ

WARSZAWA. Jak się dowiadujemy red. Stanisław Brodzki otrzymał w wyniku presji opinii publicznej, dn. 8 bm. wizę wjazdową do USA na V sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

Wspaniała manifestacja młodzieży rzeszowskiej wyrazem łączności z światowym ruchem pokoju

(ciąg dalszy ze str. 1-szej)

oto niektóre fragmenty zrealizowanych zobowiązań.

Ta młodzież ma prawo wysuwać swe żądania pod adresem II Światowego Kongresu Obronców Pokoju. Ma prawo domagać się zakazu użycia bomby atomowej, powszechnego ograniczenia i redukcji zbrojeń, potępienia agresji i interwencji zbrojnej, żądać wycofania obcych wojsk z Korei, zakazu wszelkiej propagandy wojennej i ukarania pouczaczy do wojny, oraz zaniesienia remilitaryzacji Niemiec Zachodnich przez anglo-amerykańskich okupantów.

Także borem żądania przekazane zostały młodzieżowej sztafecie, udającej się do Warszawy.

Po pożegnaniu wyjeżdżającej do Warszawy 3-osobowej sztafety, uformował się olbrzymi pochód, który przeszedł ulicami miasta. Następnie odbyło się na Placu Wojskowej sym-

Przez Plac Czerwony płyną potężnym strumieniem kolumny ludzi pracy.

„CHWAŁA WIELKIEMU STALINOWI”, Chwała Partii Komunistycznej, „Chwała potężnej ojczyźnie”, „Chwała naszemu narodowi” — jaśnieją napisy na różnokolorowych transparentach.

Majster oddziału walcowniczo-huty „Sierp i Młot”, Iwan Tartanow, niesie sztandar Moskwy. Obok na olbrzymim transparentie, widnieją słowa JOZEFA STALINA, które najwyraźniej oddają istotę uroczystej manifestacji:

„Wypowiadamy się za pokojem i stoimy na straży pokoju”. To właśnie w imię pokoju i przyjaźni między narodami, w imię pokojowego rozkwitu ojczyzny pracowali z takim entuzjazmem moskiewscy robotnicy, inżynierowie i technicy, którzy na Placu Czerwonym meldują dziś o swych produkcyjnych sukcesach. Na plakatach czytamy: „Zaloga II Fabryki Łożysk Kulkowych przeszła całkowicie na pracę stachanowską”.

„250 robotników fabryki im. Iłijca po zaciągnięciu warty pokoju zakończyło wykonanie planów dwóch pięcioletek”.

„Wszyscy robotnicy i robotnice kombinatu włókienniczego — „Trehgornaja Manufaktura” przekraczają normę”.

„Co drugi robotnik fabryki stachanowskiej „Kalibr” wykonał w ciągu 4 lat i 10 miesięcy trzy zadania pięcioletnie”.

Plakaty z cyframi — to kronika twórczych sukcesów moskiewskiego świata pracy.

Maszeruje przez plac 24-tysięczna kolumna sportowców moskiewskich. Nad ich głowami powiewają jedwabne sztandary

klubów sportowych. Kłosa złodziej pszenicy i paki różnokolorowego kwiecica niosą słuchacze Akademii Rolniczej im. Timiria zewa. Na złotym tle kłosów płyną portrety Mieczurina, Lysenki, Dokuczajewa, twórców przodującej agrotechniki radzieckiej. Ukazują się moskiewscy budowlani, niosący makietę domów mieszkalnych, żłobków, klubów, które wykończono w przededniu święta. Na wielkim plakacie widnieje napis „500 tysięcy”. Pół miliona metrów kwadratowych nowej powierzchni mieszkalnej otrzymają w roku bieżącym mieszkańcy stolicy radzieckiej. Dalej — olbrzymia mapa, na której zaznaczono trasy nowych kanałów i miejsca budowy elektrowni wodnych na Woldze, Dnieprze i Amu — Darii — wszystkich olbrzymich instalacji, które naród radziecki nazwał budowlami stalinowskimi i budowlami komunizmu.

Pozdrowienia dla całej postępowej ludzkości, królów demokracji, krajów Indocyfry, partii komunistycznych i robotniczych. Obok portretów wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego STALINA, widzimy portrety: Bernta, Mao Tse-Tunga, Klementa Gołwolda, Wilko Czerwenkwa, Kim Ir-Sena, Enwera Hodży, Mathiasa Rakosi, Marszałka Czołbalona, Czołghina, Deia, Wilhelma Piecka, prezydenta Demokratycznej Republiki Wietnamu, Ho Sz-Mina, Maurice Thoreza, Palmiro Togliattiego, Williama Fostera, Harry Pollita.

„Pragniemy pokoju i szczęścia dla wszystkich narodów”.

„Żadamy pokoju”.

Te słowa Moskwy słyszy dźwiękiem potężnej ludzkości, wszyscy bojownicy o pokój.

Pasożytniczy waluciarz-spekulant przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie

WARSZAWA. Dnia 8 bm. Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpatrzył w trybie doraźnym sprawę zawodowego handlarza obcymi walutami — Żwana Tadeusza, zamieszkałego w Warszawie, ul. Okrężna 5 m. 9.

W roku 1946 był on już raz karany obozem pracy przez Komisję Specjalną za nielegalny handel walutami, jednak po odbyciu kary nie zaprzestał swego przestępczego procederu.

27 października br. funkcjonariusze M. O. znając oskarżonego jako notorycznego waluciarza przeprowadzili u Żwana szczegółową rewizję. Zastali go wraz z przyjaciółką przy suteli łobacz. Na stolach stały baterie wodek i kosztowne zakąski. W czasie rewizji znalazł on przy oskarżonym wielką sumę pieniędzy oraz głęboko zaszytą w marynarce znaczną kwotę dolarów amerykańskich w banknotach. Ponadto w marynarce Żwana odkryto charakterystyczną dla waluciarzy tzw. „kieszonkę waluciarzką” w rękawie. Zdenerwowany Żwan usiłował wówczas przekupić funkcjonariuszy M. O.

Oskarżony Żwan przyznał się przed Sądem do handlu obcą walutą,

twierdząc jedynie, że uprawiane przez niego transakcje miały rzekomo charakter gospodarczy.

Twierdzeniom oskarżonego zadają jednak kłam zeznania świadków oraz zawarte w aktach dowody rzeczowe, jak np. znalezione m. in. u oskarżonego wykaz kursów czarnej giełdy oraz listy, w których jedna z „klientek” Żwana — Jan na Cajler dopytuje się o „nowy towar”.

Swadek Kowalski, — współnik b. firmy „Klejnot” w Alejach Jerozolimskich w Warszawie, zeznał, że oskarżony Żwan jako „pracujący w walucie” przeprowadzał z firmą „Klejnot” częste nielegalne transakcje walutowe, kupując od firmy większe sumy dolarów w złocie.

Prokurator w swym przemówieniu oskarżył oskarżonego Żwana jako pasożyta społecznego i wroga klasowego, żerującego na gospodarce narodowej, podkreślił, że nielegalne machinacje walutowe godzą w finanse państwa i zażądał dla oskarżonego surowej kary więzienia.

Obronca oskarżonego usiłował zmniejszyć znaczenie jego spekulacyjnych transakcji.

Po naradzie Sąd skazał oskarżonego Żwana na karę 10 lat w więzieniu, utratę praw obywatelskich na 5 lat oraz grzywnę w wysokości 10 tys. zł.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podkreślił, że oskarżony Żwan otrzymał stosunkowo łagodny wymiar kary ze względu na to, że dopuścił się przestępstw walutowych przed wydaniem ustawy o zmianie systemu pieniężnego, obecnie bowiem kara dla niego byłaby znacznie surowsza.

Wyjaśnienie Narodowego Banku Polskiego w związku z zakazem posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny

WARSZAWA. Do Narodowego Banku Polskiego napływają zapytania osób zainteresowanych co do sposobu, w jaki odbywa się odsprzedaż posiadanych walut obcych, monet złotych, złota i platyny.

W związku z tym Narodowy Bank Polski wyjaśnia, że przy odsprzedaży Narodowemu Bankowi Polskiemu

wspomnianych wartości do dnia 13 bm. włącznie nie zachodzi potrzeba wypełniania jakichkolwiek bądź formularzy lub podawania nazwiska odsprzedającego. Pokwitowanie imienne Narodowy Bank Polski wystawia tylko w przypadku, gdy żąda tego odsprzedający.

Roczny plan radiofonizacji wykonany w woj. rzeszowskim z nadwyżką

Pracownicy Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju tak Dyrekcji Okręgowej w Rzeszowie z siedzibą w Jarosławiu, jak i radiowzłoz w terenie, wykonali do dnia 6. 11. br. roczny plan instalacji głośników radiowzłoz w 103,1 proc. i budowy linii w 100 proc. i budowy nowych radiowzłoz w 100 proc. realizując w ten sposób podjęte zobowiązanie z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Roczny plan został wykonany i przekroczony przedterminowo dzięki szeroko zakrojonej akcji współzawodnictwa pracy między pracownikami poszczególnych radiowzłoz przynależnych do PPRK Dyr. Okr. Rzeszów.

Na czołowe miejsca spośród hłoz radiowzłoz wysunęły się następujące radiowzłoz: Gorlice, Mielec, Krosno, Sanok, Stalowa Wola, Tarnobrzeg, Kamień Łańcut, Przemysł i Zhydniów.

Dzięki współzawodnictwu prac między radiowzłozami, głośniki radiowe zainstalowane zostały w najodleglejszych wsiach naszego województwa, w szkołach, świetlicach i w domach chłopskich. W miastach głośniki zainstalowane w szpitalach, zakładach pracy, świetlicach oraz w mieszkaniach robotniczych.

Dyrekcja PPRK Dyr. Okr. Rzeszów pomogła w wykonaniu planów i ich przekroczeniu poszczególne radiowzłoz wysyłając w teren samochody transmisyjne dla celów propagandowych. Samochód ten objecha całe województwo rzeszowskie docierając do każdej miejscowości i budząc ogromne zainteresowanie wśród ludności wiejskiej. T. Krzyżanowski, koresp. N. Rz.

Potęga mocarstwa socjalistycznego rośnie

DANE o powojennym rozwoju gospodarczym ZSRR, przytoczone przez Marszałka Bułganina w przemówieniu wygłoszonym na uroczystej akademii w Moskwie, z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, są świadectwem potężnej dynamiki rozwojowej ZSRR, niezwyklej ofiarności i energii twórczej narodów radzieckich, są słusznym powodem dumy i radości obywateli pierwszego państwa socjalistycznego. Są one również powodem dumy i radości wszystkich ludzi postępu na całym świecie, ponieważ stanowią jeszcze jeden dowód wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym oraz są świadectwem rosnącej z dnia na dzień potęgi socjalistycznego mocarstwa, obrońcy pokoju światowego i niezawisłości narodów, głównej siły zdolnej pokrzyżować zbrodnicze plany amerykańskich imperialistów, dążących do podboju świata.

Wspaniale osiągnięcia gospodarki narodowej ZSRR nabierają jeszcze większej wymowy, jeśli przypomnieć ogromnisze zniszczenia, jakich doznał Związek Radziecki w wyniku najazdu hitlerowskiego.

Tysiące przedsiębiorstw przemysłowych, zatrudniających łącznie 4 miliony robotników w gruzach, 65 tys. km torów, 13 tys. mostów, 4.100 stacji kolejowych zrujnowanych, dziesiątki tysięcy kolchozów, sowchozów i stacji maszynowo-tractorowych całkowicie zniszczonych i ograbionych, miliony zburzonych izb mieszkalnych — oto w największym skrócie bilans strat ocenianych na gigantyczną sumę 679 miliardów rubli. „25 lat — to okres czasu potrzebny Rosji, aby odbudować to co zniszczyliśmy” — pisał faszystowski marszałek Stuepnagel do Hitlera, a jego nadzieje podzielał dzisiejsi naśladowcy Hitlera — anglosascy podżegacze wojenni.

Wszyscy oni jednak grubo przeliczyli się, oceniając możliwości gospodarcze społeczeństwa socjalistycznego według własnej miary. Narody radzieckie postawiły sobie w powojennym planie 5-letnim nader trudne zadania: odbudować tereny zniszczone przez okupację hitlerowską, osiągnąć i przekroczyć w bardzo znacznym stopniu przedwojenny poziom produkcji przemysłowej i rolniczej.

Brak jeszcze prawie dwóch miesięcy do końca okresu objętego pierwszą powojenną pięcioletką, a Marszałek Bułganin mógł ogłosić narodom radzieckim, że dzięki ich ogromnej, twórczej pracy, inicjatywie, patriotyzmowi, talentom, wysiłkom nad nieustannym podnoszeniem poziomu gospodarowania, zadania planu 5-letniego zostały wykonane z nadwyżką.

Odbudowano i zbudowano 6 tysięcy wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, tj. o 100 więcej niż planowano. Ogólna produkcja przemysłu jest, nie jak przewidywał plan o 48, lecz o 70 proc. większa niż w przedwojennym roku 1940, produkcja metali żelaznych — o 44 proc. (zamiast o 35 proc.), wydobyte węgla — o 57 proc. (zamiast o 51 proc.), ropy naftowej — o 21 proc. (zamiast 14 proc.), energii elektrycznej — o 87 proc. (zamiast o 70 proc.); przewozy towarowe wzrosły o 40 proc. podczas gdy plan przewidywał wzrost o 28 proc.

Zbiory zbóż chlebowych przewyższyły poziom przedwojenny o setki milionów pudów. Jeszcze większy postęp osiągnięto w zakresie upraw przemysłowych. Poglówka bydła jest obecnie o 38 — 65 proc. wyższa niż przed wojną. Z nadwyżką realizowane są stalinowskie plany przeobrażenia przyrody.

Wszystkie te dane — a zwłaszcza cyfry o 13-krotnym wzroście produkcji koparek mechanicznych, o 5-krotnym urządzeń hutniczych i wielkich silników elektrycznych, o 3-krotnym urządzeń dla przemysłu naftowego, o 2 i pół-krotnym turbin parowych, o 2,2-krotnym maszyn, jak również o kilkakrotnym w porównaniu ze stanem przedwojennym wzroście dostaw tractorów i maszyn dla rolnictwa — świadczą o gigantycznym rozwoju radzieckich sił twórczych, o tym, że w latach po zakończeniu bieżącej pięcioletki nastąpi jeszcze szybsza, jeszcze potężniejsza, jeszcze bardziej dynamiczna rozbudowa gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Wraz ze wzrostem ilościowym nastąpiły poważne przemiany jakościowe w gospodarce ZSRR, dysponującej wciąż doskonalszą techniką i coraz lepszymi kadrami fachowców. Szybkość wierceń eksploatacyjnych sztolni naftowych np. wzrosła w stosunku do stanu sprzed wojny o 43 proc. Wykorzystanie pieców martenowskich poprawiło się o 32 proc., wielkich pieców — o 25 proc. itp. Wydajność pracy w przemyśle wzrosła w roku bieżącym, w porównaniu z rokiem 1940, o 40 proc. (plan zakładał wzrost o 36 proc.).

Rozwój gospodarczy kraju charakteryzuje jednak w sposób najogólniejszy, syntetyczny, wzrost dochodu narodowego. Powojenny plan 5-letni przewidywał wrost dochodu narodowego w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 o 38 proc. W rzeczywistości dochód narodowy wzrósł aż o 60 proc. dzięki temu państwo radzieckie mogło — obok olbrzymich inwestycji produkcyjnych — wydatnie poprawić warunki bytu obywateli. W roku bieżącym obniżono po raz trzeci po wojnie ceny artykułów masowego spożycia. Konsumcja przewyższyła dzięki temu znacznie poziom przedwojenny. Dochody robotników i pracowników umysłowych były już w roku 1949 o 24, a chłopów o 30 proc. większe niż w roku 1940. W okresie realizacji planu zbudowano i odbudowano 90 mil. m. kwadratowych powierzchni mieszkalnej w miastach i 2,5 mil. domów wiejskich.

Takimi to wspaniałymi osiągnięciami powitał naród radziecki 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej, która zmioła z powierzoną ziemi państwo carów i zapoczątkowała epokę socjalizmu w dziejach. Nieustanny postęp, nieograniczone możliwości rozwoju gospodarczego i kulturalnego Związku Radzieckiego i jego zwycięski marsz do komunizmu wskazują ludom całego świata drogę do pokoju, wolności, dobrobytu i szczęścia. Jest to droga, którą od 33 lat kroczą narody radzieckie pod wodzą WKP(b), drogą wytyczoną przez LENINA i STALINA.

A. FINOGENOW

Młodzi budowniczości komunizmu

W dniu 10 listopada postępową młodzież całego świata obchodzi uroczyste Światowe Dzień Młodzieży — rocznicę powstania Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Z ogromnym entuzjazmem witają ten dzień chłopcy i dziewczęta Związku Radzieckiego, przepełnieni uczuciem dumy ze swej wielkiej ojczyzny, kroczącej na czele potężnego ruchu obrońców pokoju.

Narody Związku Radzieckiego dają wyraz swej woli pokoju ofiarą pracą dla dobra socjalistycznej ojczyzny. Młodzież radziecka, a zwłaszcza jej awangarda, leninowsko-stalinowski Komsomol, bierze wraz z całym narodem czynny udział w budownictwie komunizmu. Na każdym odcinku pracy młodzi robotnicy radzieccy wykazują wiele inicjatywy, twórczej pomysłowości.

Tak np. komsomolka, Zoja Korotkowa, ze Zjednoczenia „Warchuszewo” na Uralu, zainicjowała nową organizację pracy: obsługiwanie kilku transporterów taśmowych przez jednego górnika, co pozwala na zredukowanie o 12 osób obsługi transporterów w każdej zmianie.

Młody hutnik kuźniczek zakładów hutniczych, Aleksander Szaszkow, ustalił nowy rekord, wykonując wytop w ciągu 7 godz. 20 min. W ciągu 4 lat powojennej pięcioletki do starczył on 10 tys. ton stali ponad plan.

Komsomolcy i cała młodzież radziecka odgrywają poważną rolę w walce o ponadplanową oszczędność surowca, paliwa, energii elektrycznej. Młode przodownice pracy Kupawinśkiej Fabryki Włókienniczej, Maria Rożniewa i Lidia Kononienko, jedne z pierwszych otworzyły osobiste konta oszczędności. Prządka Maria Rożniewa, zmniejszyła ilość odpadków wełny 3,5-krotnie w stosunku do przewidzianej normy. Dzięki temu wyprodukowała dodatkowo w ciągu trzech miesięcy 300 kg przędzy, co równa się 600 m. materiału. Tkaczka Lidia Kononienko zaoszczędziła w ciągu trzech miesięcy 74 kg przędzy i utkała z niej 148 m. materiału.

Chlubne osiągnięcia w pracy przyniosły młodzieży radzieckiej uznanie całego narodu. Na wezwanie Partii i Wodza narodu radzieckiego, towarzysza STALINA, młodzi patrioci ZSRR budowali w okresie przedwojennych pięcioletek olbrzymi socjalistyczny przemysł, zakładali miasta w tajdze, zdobywali Arktykę, przyczyniali się do zwiększenia obronności kraju.

Pracownicy przyjmują wszystkie oddziały PPK-RUCH

Zaprenumerować można na rok 1951 w każdym przewodniczącym za kładowego Koła TPPR, lub bezpośrednio w rozdzielniach PPK „RUCH”.

Ponadto wpłaty na prenumeratę, przyjmują wszystkie urzędy i agencje pocztowe w kraju, kluby Międzynarodowej Prasy i Książki i księgarnie „Domu Książki”.

Dziś młodzież radziecka z uczuciem głębokiej radości kieruje spojrzeniem w stronę Wołgi i Dniepru, w stronę piaszczystych pustyni Kara-Kum, przepełniona gorącym pragnieniem wniesienia swego wkładu w realizację gigantycznych budowli epoki komunizmu. W wielu fabrykach Moskwy i Leningradu, Uralu i Syberii, komsomolcy obejmują szefostwo nad wykonaniem zamówień dla tych budowli. W leningradzkiej fabryce „Elekrosiła” komsomolcy i cała młodzież robotnicza zorganizowali społeczne punkty kontroli. Młodzież moskiewskiej fabryki „Dynamo” walczy o przedterminowe wykonanie zamówień. Młodzi kolejarze oraz marynarze statków na Wołdze, Kamie i Dnieprze biorą udział we współzawodnictwie o szybkościowy transport ładunków.

Młodzieńcy i dziewczęta — pracownicy socjalistycznego rolnictwa — walczą o dobre plony, o rozwój hodowli bydła. W okresie powojennym ponad 800 młodych kolchoźników otrzymało za wybitne sukcesy w dziedzinie rolnictwa zaszczytny tytuł Bohatera Pracy Socjalistycznej. Ponad 8 tys. komsomolców wiejskich nagrodzono orderami Związku Radzieckiego.

Młodzież radziecka wraz z całym narodem ZSRR przystąpiła energicznie do realizacji planu przeobrażenia przyrody. Komsomolcy obwodów stalingradzkiego objęli szefostwo nad pracami, związanymi z sadzeniem leśnego pasa ochronnego na odcinku Kamyszyn-Stalingrad. Młodzież charkowskiego, kujbyszewskiego, penzenskiego, sara-towskiego oraz innych obwodów

współdziała przy sadzeniu pasów leśnych na tych terenach. Komsomolskie organizacje kolchozów i sowchozów okręgów stepowych i leśno-stepowych, stworzyły w roku ubiegłym około 20 tys. młodzieżowych brygad sadzenia lasów.

Wychowana w duchu leninowsko-stalinowskiego internacjonalizmu młodzież Związku Radzieckiego, wraz z demokratyczną młodzieżą wszystkich krajów walczy o pokój, o przyjaźń między narodami, umacnia wszechstronnie międzynarodową współpracę młodzieży. Antyfaszystowski Komitet Młodzieży Radzieckiej utrzymuje stałą łączność z przeszło 200 młodzieżowymi organizacjami 70 krajów.

Przedstawiciele młodzieży radzieckiej pracują aktywnie w Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej i w Międzynarodowym Związku Studentów.

Ważnym wydarzeniem w międzynarodowym ruchu młodzieży demokratycznej w roku 1950 był II Kongres Międzynarodowego Związku Studentów w Pradze, którego aktywnymi uczestnikami byli również delegaci młodzieży wszystkich 16 radzieckich republik związkowych. Dla uczczenia Kongresu zorganizowano szereg imprez sportowych i kulturalnych.

Sportowcy radzieccy zajęli pierwsze miejsce w punktacji ogólnej oraz pierwsze miejsca we wszystkich kategoriach rozgrywek. W konkursie muzycznym studenci radzieccy również zdobyli pierwsze nagrody.

Tegoroczny obchód światowego Dnia Młodzieży przypada w okresie poprzedzającym II światowy Kongres Obrońców Pokoju. Młodzież ZSRR, wraz z całym narodem radzieckim, bierze czynny udział w przygotowaniach do Kongresu, który jeszcze bardziej zespoli miliony ludzi na całej kuli ziemskiej w imię szlachetnej idei obrony pokoju.

Kampania cukrownicza przebiega sprawnie

Naczelny dyrektor przemysłu cukrowniczego inż. Krzyżanowski w rozmowie z przedstawicielem PAP w następujący sposób ocenił dotychczasowy przebieg kampanii cukrowniczej:

„Od kilku tygodni pracują wszystkie cukrownie (w liczbie 76) biorące udział w tegorocznej kampanii cukrowniczej. Do dnia dzisiejszego wyprodukowałyśmy już ponad 380 tys. ton cukru, co stanowi ok. 46 proc. planu.

Rynek wewnętrzny jest całkowicie nasycony cukrem z nowej kampanii.

Tegoroczna kampania przebiega sprawnie. W końcowych dniach października i w początku listopada dobowy przerób buraków dochodził do 990 tys. q, w ub. r. wynosił on w analogicznym okresie 930 tys. q. Straty przerobowe są w br. również niższe w porównaniu z rokiem ub.

Wzrost przerobu dobowego buraków jest wynikiem pogłębiającego się współzawodnictwa indywidualnego, zespołowego i międzyzakładowego, jak również coraz bardziej rozwijającego się ruchu racjonalizatorskiego wśród robotników cukrowni. Również i długookresowe zobowiązania podjęte przez poszczególne cukrownie dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej wpłynęły na pogłębienie się socjalistycznego stosunku do pracy wśród cukrowników i pomagały w wykonywaniu zadań produkcyjnych. Dotychczas na wyróżnienie zasługują następujące cukrownie: Przeworsk, Baworów, Brześć Kujawski, Malbork, Borowiczki, Witaszyce i Małoszyn.

W sprawnym przebiegu kampanii pomagają wydatnie kolejarze, spełniając należycie powierzone im zadania na odcinku dostawy

buraków. Wagony podstawiane są terminowo, nie obserwuje się żadnego zahamowania w dostawach buraków do cukrowni.

Na podstawie dotychczasowych dostaw można już oszacować, że tegoroczne zbiory buraków cukrowych będą wyższe, od planowanych. Biorąc pod uwagę zarówno postawę robotników, cukrowni jak i plantatorów, stwierdzić należy, że podjęte przez cukrowników zobowiązania wyprodukowania w tegorocznej kampanii 850 tys. ton cukru może być dość znacznie przekroczone.”

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie szkoli członków rad terenowych

Prezydium Woj. Rady Narodowej w Rzeszowie prowadzi szerokie i wszechstronne szkolenie członków rad terenowych wszystkich szczebli tego okręgu, podnosząc ich poziom zawodowy i ideologiczny. Do chwili obecnej, na 17 powiatów województwa, kursy centralne w Warszawie, Józefowie i Łodzi ukończyło 11 przewodniczących i 12 sekretarzy prezydiów pow. rad narodowych.

W Rzeszowie przy Prezydium Woj. Rady Narodowej prowadzone jest szkolenie członków prezydiów gminnych rad narodowych. Dotychczas przeszkolono tu 150 przewodniczących prezydiów, a z obecnego turnusu korzysta dalszych 53 przedstawicieli gminnych rad narodowych. Kursy których 80-godzinny program obejmuje wszystkie zagadnienia Planu 6-letniego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem przebudowy ustroju gospodarczego wsi oraz problemy walki o pokój pod przewodnictwem ZSRR,

N. Jermolajewa

Pamiętna data w życiu kolchoźnic radzieckich

15 lat temu, 10 listopada 1935 roku Towarzysz STALIN wraz ze swymi najbliższymi współpracownikami przyjmował na Kremlu grupę kolchoźnic, które wyróżniły się w dziedzinie uprawy buraka cukrowego.

Na przyjęciu tym Towarzysz Stalin wygłosił przemówienie, w którym podkreślił ze szczególnym naciskiem, że zaproszone na Kreml kobiety to bohaterki pracy.

„Takie kobiety nie istniały, nie mogły istnieć w dawnych czasach — oświadczył Józef Stalin. — Jedyne wolna praca, jedynie praca kolchozowa mogła na terenie wsi zrodzić takie bohaterki pracy”.

W przemówieniu swym Towarzysz Stalin wykazał, jak olbrzymie znaczenie dla zmiany sytuacji materialnej i warunków bytu chłopów ma system opłaty pracy w formie dniówek obrachunkowych. System ten stał się dzwignią wyzwolenia kobiety wiejskiej z zależności materialnej od innych członków rodziny. Dniówka obrachunkowa usamodzielniała kobietę. Wobec dniówki obrachunkowej wszyscy są sobie równi, zarówno mężczyźni, jak i kobiety: kto więcej pracuje, ten więcej zarabia.

Tę olbrzymią zmianę w sytuacji kobiety wiejskiej spowodował uszół kolchozowy. „Tylko na tej bazie, tylko w tych warunkach — podkreślił Towarzysz Stalin — mogły pojawić się tak wspaniałe kobiety”.

W uznaniu zasług przodujących kolchoźnic, zatrudnionych przy uprawie buraków, rząd radziecki, z inicjatywy Józefa Stalina, odznaczył je orderami. Najwyższe odznaczenie przyznano Marii Demczenko, która zebrała po 500 cetnarów buraków z ha.

Przemówienie Towarzysza Stalina, nacechowane głęboką troską o losy pracownic pol socjalistycznych, pozostawiło w pamięci obecnych na przyjęciu kobiet niezatarte wrażenie.

Stosownie do rady Towarzysza Stalina, Maria Demczenko wraz ze swą przyjaciółką Maryną Hnatenko, kierowniczką ognia z tego samego co ona kolchozu, przystąpiły do nauki.

Wybuch wielkiej wojny narodowej spowodował przerwę w nauce przyjaciółek, które w owym czasie studiowały już w instytucie. Po wojnie Maria Demczenko i Maryna Hnatenko podjęły ponownie studia.

Obecnie Maria Demczenko pracuje jako agronom w jednym z kolchozów ukraińskich, a Maryna Hnatenko jest pracownicą naukową Wszechzwiązkowego Instytutu Naukowo-Badawczego Buraków Cukrowych; kończy ona pracę dyplomową, która przyniesie jej tytuł kandydata nauk rolniczych. Temat pracy brzmi: „Stachanowskie metody osiągania obfitych zbiorów buraka cukrowego”.

List Korabielnikowej do młodzieży polskiej

Z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — brygadierka moskiewskiej fabryki obuwniczej „Komuna Paryska” — Lidia Korabielnikowa przesłała do młodzieży polskiej list, w którym życzy młodzieży i całemu narodowi polskiemu

Jako materiały do tej pracy służą jej własne doświadczenia oraz doświadczenia innych przodujących kolchoźnic.

Tysiące brygad przejęło metody pracy Marii Demczenko, Maryny Hnatenko i innych przodownic w dziedzinie uprawy buraków, które 15 lat temu gościły na Kremlu. Wiele z nich osiąga systematycznie po 500 cetnarów buraków z ha, a niektóre nawet po 1000 cetnarów.

Przemówienie Towarzysza Stalina, wygłoszone do kolchoźnic-specjalistek w dziedzinie uprawy buraków, jak również szereg innych przemówień do przodownic rolnictwa radzieckiego świadczą o ogromnej wadze jaką Towarzysz Stalin przypisywał sprawom socjalistycznego rolnictwa.

Z imieniem Józefa Stalina związany jest gruntowny przewrót w życiu milionowych mas chłopstwa radzieckiego. W roku 1933 z inicjatywy Towarzysza Stalina zwołano pierwszy Zjazd Kolchoźników. Szturmowców, na którym Towarzysz Stalin postawił partię bolszewicką i chłopstwo kolchozowe w obliczu historycznego zadania: „Uczyńcie wszystkich kolchoźników zamożnymi”.

W roku 1935 na II Zjeździe Kolchoźników-Szturmowców Józef Stalin wziął osobiście udział w opracowaniu wzorowego statutu artelów rolniczych, statutu, stanowiącego odzwierciedlenie całej polityki i praktyki partii na polu organizacji rolnictwa radzieckiego.

Chłopi krajów demokracji ludowej, którzy gościli u kolchoźników radzieckich, zwracali szczególną uwagę na zmiany, jakie nastąpiły w warunkach pracy i bytu kobiet wiejskich. Ustrój radziecki i warunki życia kolchozowego stworzyły nieograniczone możliwości rozwoju kulturalnego i wzrostu uświadomienia politycznego kobiet. Kolchoźnice są doskonale poinformowane o wydarzeniach bieżących, czytają stale gazety, książki, orientują się w sprawach politycznych.

Milionowe rzesze kolchoźniczek wkroczyły na nową drogę życia i biorą na równi z mężczyznami żywy udział w twórczej pracy narodu radzieckiego, budującego komunizm.

szczy sukcesów w dziele budowy socjalizmu.

W liście tym Korabielnikowa pisze m. in.:

„Z uczuciem radości przeczytałam w prasie radzieckiej wiadomość o tym, że gazeta „Sztandar Młodych” zorganizowała na swych łamach ogólnopolską korespondencyjną radę młodzieży, mającą na celu rozwinięcie walki o zbiorową oszczędność surowców.

Wydała mi się, że narada ta jeszcze bardziej zespoli polską młodzież i zmobilizuje ją do nowych sukcesów w pracy.

Brygada nasza wzięła udział we współzawodnictwie dla uczczenia wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Na dzień rocznicy Wielkiego Października postanowiliśmy wyprodukować 12.300 par obuwia ponad plan oraz pracować na zaoszczędzonym surowcu w ciągu 2 dni w miesiącu.

W okresie naszego współzawodnictwa, tj. od marca do listopada br. wyprodukowałyśmy ogółem ponad 10 tys. par obuwia z zaoszczędzonego surowca. Plan roczny brygada zobowiązała się wykonać do 7 grudnia.

Zobowiązania swe wykonujemy pomyślnie, dostarczając codziennie 50 par obuwia ponad plan.

Brygada moja z radością będzie nadal dzielić się swymi doświadczeniami i umacniać przyjaźń z młodzieżą polską.

Niech żyje sojusz i przyjaźń narodów radzieckich z narodem polskim!”

Pokój i dobrobyt mas pracujących to cele polityki radzieckiej

Na nroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, M. A. BULGANIN wygłosił następujący referat:

TOWARZYSZE!

Narody Związku Radzieckiego obchodzą dzisiaj 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową epokę, epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej.

Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez Partię Komunistyczną, wykazali bezprzykładne bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Pokonawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki w krótkim okresie historii stworzył **RADZIECKI USTRÓJ SOCJALISTYCZNY** i dzisiaj zdecydowanie kroczy ku wielkiemu celowi — **KOMUNIZMOWI**.

Nasz ustrój radziecki, powstały w rezultacie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywiera wielki przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej.

SUKCESY HISTORYCZNE ZWIĄZKU RADZIECKIEGO W ROZWOJU WEWNĘTRZNYM

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcia, z jakimi witamy rocznicę Rewolucji Październikowej polega na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmocniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego. W ciągu lat powojennych wzrósł jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu.

Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i niewzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja Rządu Radzieckiego.

PIĘCIOLATKĘ POWOJENNĄ WYKONAMY Z NADWYŻKĄ

Podstawa działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946—1950, przyjęty wkrótce po zakończeniu Wielkiej Wojny Ojczyźnianej, najcięższej ze wszystkich wojen, jakie przeżył kiedykolwiek nasz kraj ojczysty.

Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zabić rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu i transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Naród radziecki przyjął plan 5-letni jako bojowy program, odpowiadający jego żywotnym interesom, i z entuzjazmem przystąpił do wcielania tego planu w życie. Pod przewodnictwem Partii Komunistycznej ludzie radzieccy nie oszczędzili siły i pracy w walce o wykonanie i przekroczenie pięciolatkę powojennej. W ciągu tych lat znowu wystąpiły na jaw wspaniałe zalety i twórcze siły narodu radzieckiego, jeszcze bardziej wzrosła świadomość polityczna i aktywność społeczna ludzi radzieckich.

Pięciolatka powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju.

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym

OBSZERNE STRESZCZENIE REFERATU MARSZAŁKA BULGANINA NA UROCZYSTYM POSIEDZENIU RADY MOSKIEWSKIEJ Z OKAZJI 33 ROCZNICY WIELKIEJ REWOLUCJI

Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową jednoczącą dzisiaj potężny obóz socjalizmu i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za zwycięstwo idei marksizmu - leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słusność nauki marksistowsko - leninowskiej o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, który na przełomie 19-go i 20-go stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu - leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie od kapitalizmu, podjąć się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnić szlachetny cel zbudowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonywuje ludy innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słusności i sile żywotnej marksizmu - leninizmu.

Aby osiągnąć takie wyniki, nasi hutnicy i budowniczowie musieli niemalże pracy w to włożyć. Jak wiadomo, przemysł hutniczy południa został w czasie wojny

zupelnie zdewastowany. Obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowej bazie technicznej i daje więcej metalu, aniżeli przed wojną.

WYDOBYCIE WĘGLA WIĘKSZE NIŻ PRZED WOJNĄ

Z nadwyżką wykonano zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia węgla. Zgodnie z planem pięcioletnim wydobycie węgla w roku 1950 miało wzrosnąć w porównaniu z r. 1940 o 51 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie węgla przewyższyło poziom przedwojenny o 57 proc. i Związek Radziecki, jeśli chodzi o rozmiary wydobycia węgla, wysunął się na drugie miejsce na świecie.

Odbudowano całkowicie przemysł węglowy Zagłębia Donieckiego, zupełnie zdewastowany w czasie wojny. Kopalnie Zagłębia Donieckiego dają w chwili obecnej więcej węgla, aniżeli przed wojną i więcej, aniżeli przewidywał plan pięcioletni. Zagłębie Donieckie jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym za gładem węglowym kraju.

Równocześnie z odbudową Zagłębia Donieckiego i Zagłębia Moskiewskiego rozwijał się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Ura'u, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Karagandyjskim i w innych wschodnich okęgach kraju.

NOWE ZAGŁĘBIA NAFTOWE

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia ropy naftowej zostało wykonane z nadwyżką. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w r. 1950, w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 proc.

Całkowicie został odbudowany i zaopatrzone w nowe urządzenia techniczne, zniszczone podczas wojny przemysł naftowy okęgów Majkopu i Groznego oraz przemysł naftowy Ukrainy Zachodniej.

Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięcioletni miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. w rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrownie zostały całkowicie zburzone, moc tych elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyła obecnie poziom przedwojenny.

ENERGETYKA I BUDOWNICTWO

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn. W latach planu pięcioletniego wzrosło znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych w przemyśle. Tak np. wielkie piece wykorzystywane są lepiej o 25 proc., niż w okresie przedwojennym, a piece martenowskie o 32 proc. Szybkość wierceń eksploatacyjnych szybów naftowych wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym o 43 proc.

Pomyślnie zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i pod-

wyższyło poziom mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych. Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 roku o 38 proc w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc., niż w okresie przedwojennym.

Transport kolejowy, podobnie jak przemysł, pracuje na poziomie przewyższającym zadania planu 5-letniego. Plan 5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 proc. przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc. Zwiększony został i odnowiony tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowych.

7 MILIARDÓW 600 MILIONÓW PUDÓW ZBIORU ZBÓŻ

Znaczące sukcesy osiągnięto w gospodarce rolnej. W bieżącym roku globalne zbiory upraw zbożowych wyniosą 7 miliardów 600 mil. pudów i przekroczą poziom przedwojennego roku 1940 o z górą 300 milionów pudów. Zbiory globalne pszenicy przekraczają przy tym plony z 1940 roku o 340 milionów pudów.

Globalne zbiory bawełny przekroczyły zbiory z 1940 r. o przeszło 40 proc. Zwiększył się urodzaj buraka cukrowego. W bieżącym roku zebranych będzie co najmniej o 25 milionów cetnarów więcej buraka cukrowego, niż w 1940 r.

W ciągu dwóch lat założono leśne pasy ochronne na przestrzeni 1300 tysięcy hektarów; w kolchozach i sowchozach tychże rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bieżącego roku przyjęto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na przestrzeni ponad 4.300 tysięcy ha.

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W kolchozach i sowchozach realizuje się kółkowaną na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń

W roku bieżącym wysiłki Partii i Rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie

Pokój i dobrobyt mas pracujących to cele polityki radzieckiej

Ciąg dalszy ze str. 4

W pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie indywidualnych domów mieszkalnych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy po wojnie odbudowano i zbudowano mieszkań o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych.

ZDOBYCZE KULTURALNE

Rząd wydaje duże sumy na akcje społeczno-kulturalne. W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji oświatowych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych, 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 milionów osób, wyższe uczelnie kształcą 1.230 tysięcy studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie literatura i sztuka radziecka, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrosła sieć zakładów naukowo-badawczych. Poczyniono nowe, poważne kroki w kierunku rozwiązania zadań postawionych przez Towarzystwo STALINA uczonym radzieckim: „NIE TYLKO DOŚCIĄGAĆ, LECZ RÓWNIEŻ PRZESICIGNĄĆ W NAJBLIŻSZYM CZASIE OSIĄGNIĘCIA NAUKI ZA RUBIEŻAMI NASZEGO KRAJU”.

Z wykryciem tajemnicy energii atomowej, uczeni nasi swymi i innymi, poważnymi pracami i wynalazkami, przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień językoznawstwa i filozofii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia Towarzystwa STALINA w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa. Wystąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki.

Towarzysz STALIN wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez wolności krytyki, bez zastępowania przesławnych formuł i wniosków przez nowe i stworzył przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwoju nauki i rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć o naszych okrytych chwale siałach zbrojnych, o naszej armii, o naszym lotnictwie, o naszej marynarce wojennej. Spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, stoją one niezachwianie na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny.

Towarzysz STALIN uczy, że w okresie komunizmu gospodarka narodowa organizowana planowo będzie się opierała na wyższej technice zarówno w dziedzinie przemysłu jak i gospodarki rolnej. Wynika z tego, że musimy koniecznie zorganizować nowy, dalszy rozwój gospodarki radzieckiej, podnieść na jeszcze wyższy poziom techniczne uzbrojenie wszystkich gałęzi gospodarki i osiągnąć dalszy wzrost sił wytwórczych.

KOMUNISTYCZNE BUDOWNICTWO

W świetle tych stojących przed narodem radzieckim zadań, olbrzymie znaczenie mają uchwały Rządu, dotyczące budowy kujbyszewskiej i stalingradzkiej elektrowni na Wołdze, Kanału Turkmenskigo Amu-Dar'ja-Krasnoweński, kachowskiej elektrowni wodnej na Dnieprze oraz Kanałów Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego.

Budowie te ze względu na swą skalę, techniczną koncepcję i terminy realizacji są prawdziwymi budowlami komunistycznymi.

Cztery nowobudowane elektrownie wodne będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilowatów i dadzą znacznie przy przeciętnym stanie

wód 23 miliardy kilowat-godzin energii elektrycznej, czyli przeszło 11 razy więcej niż dawały w roku 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej. Zraszanie i nawadnianie obszarów zawołżańskich, ziem południowej U-

DROGA DO KOMUNIZMU

W toku rozwoju społeczeństwa radzieckiego sprawa haru ideologiczno-teoretycznego naszych kadr nabiera coraz większego znaczenia.

Warunki przejścia od socjalizmu do komunizmu zobowiązują nas do tego, byśmy podnieśli na wyższy szczebel całą pracę ideologiczną, byśmy osiągnęli dalsze udoskonalenie wychowania komunistycznego mas pracujących.

Nie można zbudować komunizmu bez całkowitego przewyższenia przeżytków kapitalizmu w sferze dóbr materialnych ludzi. Oto dlatego należy wzmocnić walkę z różnymi przejawami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, o przestrzeganie interesu państwowego.

Trzeba stanowczo wykorzystać wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalania pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, dopomóc im w opanowaniu nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.

Nasza Partia Komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym, co osiągnięto i nie dawać się ośmieszać sukcesami. Było by niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia.

Plan państwowy — to prawo. Każde przedsiębiorstwo zobowiązane jest wykonywać ustalone dla niego zadanie. Zadanie

ZWIĄZEK RADZIECKI A WALKA O UTRWALENIE POKOJU NA CAŁYM ŚWIECIE

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki uporczywie walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów.

Ręka w rękę ze Związkiem Radzieckim prowadzą walkę o pokój i o przyjaźń narodów kraje demokracji ludowej — Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawę pokoju walczy aktywnie wielki naród chiński pod przewodnictwem Komunistycznej Partii Chn z towarzyszeniem Mao Tse-Tung'em na czele.

Zdecydowanie stoi w obozie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawę pokoju, o wolność i niezależność swego narodu prowadzi wojnę wyzwolenczą bohaterki naród koreański.

Wszystkie te narody stanowią obóz pokoju, socjalizmu i demokracji.

Towarzysz STALIN niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologicznych nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim i krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„DLA WSPÓLPRACY — mówi Tow. STALIN — NIE JEST RZECZĄ KONIECZNĄ, BY NARODY MIAŁY JEDNAKOWY SYSTEM. NALEŻY SZANOWAĆ SYSTEMY APROBOWANE PRZEZ NARÓD”.

Równocześnie Tow. STALIN wskazuje, że „NALEŻY ROZRÓŻNIĆ MIĘDZY MOŻLIWOŚCIĄ WSPÓLPRACY A CHĘCIĄ WSPÓLPRACY. MOŻLIWOŚĆ WSPÓLPRACY ZAWSZE ISTNIEJE, ALE NIE ZAWSZE JEST CHĘĆ WSPÓLPRACY”.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego Rządu zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się obóz imperializmu z koloniami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, obóz prowadzący politykę rozpętania nowej wojny, politykę panowania siłnych krajów nad słabymi.

Ostatnio kraperaliści Stanów Zjednoczonych przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji. Najbardziej otwartym przejawem tej polityki, jest interwencja zbrojna USA w Korei.

krainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustynnych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji Środkowej — da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych.

to winno być punktem wyjścia nie tylko dla pracowników przemysłu, lecz i dla wszystkich innych gałęzi naszego budownictwa socjalistycznego.

Niemniej ważne jest podkreślenie poważnych niedociągnięć również w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego. Zwrócił na nie naszą uwagę Towarzysz STALIN.

Kierownicy naszych organizacji, zajmujący się budownictwem, muszą skończyć z naruszeniem zadań Rządu w sprawie obniżenia kosztów budownictwa, zapewnić zdecydowane przyspieszenie terminów budownictwa, usprawnić swoją pracę i zlikwidować pozostawanie w tyle za innymi gałęziami naszej gospodarki narodowej.

Niezawodnym i wypróbowanym środkiem walki z niedociągnięciami w naszej pracy jest bolszewicka krytyka i samokrytyka. Partia, uczy, że krytyka i samokrytyka, będąca jedną z sił napędowych społeczeństwa radzieckiego, pomaga w stanowczym usuwaniu tego co stare, co się przeżyło, i toruje drogę temu, co nowe, przodujące, postępowe. Dlatego też krytyka i samokrytyka należy posługiwać się nie od wypadku do wypadku, lecz stale. Krytyka i samokrytyka winny być nieprzerwanie działająca broń, mająca na celu usprawnienie całej naszej pracy.

Rząd Radziecki wierny swej niezmiennej polityce pokoju, od samego początku wydarzeń w Korei domagał się uregulowania konfliktu za pomocą środków pokojowych. W tym celu Rząd Radziecki proponował, by zakończyć natychmiast działania wojenne w Korei i równocześnie wycofać stamtąd wszystkie wojska cudzoziemskie, dając tym samym narodowi koreańskiemu możliwość rozstrzygnięcia swych spraw wewnętrznych bez ingerencji zagranicznej.

Jednakże rząd amerykański, który wkroczył na drogę jawnej agresji, odrzucał wszystkie propozycje, mające na celu pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej. Na tym przykładzie narody wszystkich krajów przekonały się nacocznie, kto jest zwolennikiem pokoju, a kto zwolennikiem nowej wojny.

NARÓD RADZIECKI NIE DA SIĘ ZASTRASZYĆ

Jednakże podległe wojenni mając posłuszną większość w ONZ, woleli odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podlegaczy wojennych i ich agresywne plany. Co więcej, panowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.

Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Doświadczenie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.

Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne. Dlatego tak jak nie można unicestwić narodu, tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez same

Po wszystkich niepowodzeniach i ciężkich klęskach, jakie amerykańskie dowództwo wojskowe poniosło w Korei w toku walki z miłującym wolność narodem koreańskim, Amerykanie skoncentrowali dla wojny w Korei prawie wszystkie swe siły zbrojne na Dalekim Wschodzie. Nie licząc tylko na własne siły, Amerykanie wciągnęli do operacji wojska Anglii i innych krajów.

Dopiero działając takimi poważnymi siłami, kilkakrotnie przewyższającymi siły koreańskiej Armii Ludowej, interwencji zdołali osiągnąć pewne sukcesy militarne.

KOREA — SZTANDAREM RUCHU WYZWOLENIECZEGO

Naród koreański po wielkich sukcesach wojennych przeżywa obecnie wojenne niepowodzenia, które nie złamały jednak woli narodu koreańskiego do walki. Nie powodzenia bywają w każdej wojnie. Niedługo w latach zbrojnej interwencji obecnej i wojny domowej, również nasze Państwo Radzieckie przeżywało olbrzymie

trudności, jednakże interwencja została rozgromiona i wypędzona.

Swą bohaterską walką przeciwko interwencji amerykańskiej, naród koreański zdobył sympatię miłujących pokój narodów całego świata. Korea stała się sztandarem ruchu wyzwolenieckiego dla krajów uciskanych i zależnych.

Wyrażając wolę narodów, które doświadczyły okropności wojny, wielkie mocarstwa po zwycięstwie nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią, ustanowiły uzgodniony system stosunków wzajemnych między państwami, gwarantujący pokój i bezpieczeństwo narodów. Podstawą tego systemu był Układ Poczdamski oraz Karta Narodów Zjednoczonych.

Jednakże imperialiści anglo-amerykańscy od dawna już prowadzą politykę, zmierzającą do zburzenia tego systemu współpracy międzynarodowej. Imperialiści anglo-amerykańscy z pominięciem i wbrew Kartie Narodów Zjednoczonych stworzyli agresywny związek północno-atlantycki oraz montują inne agresywne bloki wojenne.

POLITYKA POKOJU

Całkowitym tego przeciwieństwem jest polityka Rządu Radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego, przewidującego utworzenie jednolitych, niezawisłych i miłujących pokój Niemiec Demokratycznych. Znane są powszechnie propozycje Rządu Radzieckiego w sprawie jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego. Propozycje te zostały znów wysunięte w omówionej niedawno Deklaracji Ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgry i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie deklaracji poczdamskiej, to jest jak najszybszego zawarcia układu pokojowego z Japonią, wycofania wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militarystyki japońskiej.

W walce o pokój i współpracę międzynarodową, Rząd Radziecki popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Towarzysz STALIN wskazywał że „siła tej międzynarodowej

organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równouprawnienia państw, a nie na zasadzie panowania jednych nad drugimi. Jeżeli Organizacji Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równouprawnienia, to odegra ona bezwarunkowo wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa”.

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Co więcej, rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w zwykłą przybudówkę Departamentu Stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje suwerennych praw innych państw, że zamierza on rozpętać nową wojnę.

Rząd Radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyjęcie „deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów”.

niosącego narodom cierpienia i masową zagładę na polach zbrojnych wojen.

POTEŹNY RUCH W OBRONIE POKOJU

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz jaśniejszą sprawę, w jaką straszliwą przepaść usiłują je zepchnąć podlegacze wojenni.

Zaostrzenie groźby wojny wznowiło zdecydowaną wolę narodów, by zapobiec wojnie. Na całym świecie szery się i krzepnie zorganizowany i potężny ruch w obronie pokoju.

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawę pokoju. Wyrażając wolę narodu radzieckiego, Rada Najwyższa ZSRR poparła w czerwcu br. Apel Sztokholmski Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obronców Pokoju. Apel ten podpisało ponad 115 milionów obywateli radzieckich — cała dorosła ludność naszej ojczyzny, oświadczając tym samym, że pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwały pokój. Do walki o pokój powstały milionowe masy narodów innych krajów.

Do dnia dzisiejszego zebrano o gółem pod Sztokholmem Apalem pokoju około 500 milionów podpisów, — jest to poważna siła i groźna prestrzega dla podlegaczy wojennych.

Narody walczące o pokój, pewne są triumfu swej słusznej sprawy. Udaremnia one plany podlegaczy wojennych.

Towarzysze! Wielkie sukcesy, jakie osiągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wynikiem bohaterskiej pracy ludzi radzieckich i słusznej polityki Partii Komunistycznej, Partii LENINA — STALINA.

Działalność naszej Partii Komunistycznej wykazuje, że stawia ona ponad wszystko interesy narodu i umiętelniale walczy o nie. Swą służbą dla ojczyzny i narodu Partia zdobyła sobie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufanie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckiego.

NIECH ŻYJE NIEZWYKLE ZŁONY SZTANDAR WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ!
NIECH ŻYJE POTEŹNY NARÓD RADZIECKI!
NIECH ŻYJE NASZA OKRYTA CHWAŁĄ PARTIA KOMUNISTYCZNA!
NIECH ŻYJE POKÓJ NA CAŁYM ŚWIECIE!

**Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni
POLSKO-RADZIECKIEJ**

**Rośnie i umacnia się
przyjaźń
ze Związkiem Radzieckim**

Akcja organizacyjna Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej spoczywa w rękach komitetów obchodu, które kierują akcją odczytową, imprezową, filmową oraz świąteczną. Niezależnie od odczytów, pogadanek na różne tematy z dziedziny życia Związku Radzieckiego — komitety obchodu Miesiąca przygotowały w powiatach i gminach różnorodne bogate imprezy artystyczne.

W powiecie Sanok — PRZZ przygotowała 8 ekip artystycznych, które obsłużą w pierwszym rzędzie spółdzielnie produkcyjne i PGR-y. Powiatowy Zarząd Zw. Samopomocy Chłopskiej zorganizował 2 ekipy pod hasłem: „wieś miastu”. Ponadto zostaną zorganizowane wieczorki literackie i muzyczne. Kiermasze, wystawa książek i prasy radzieckiej oraz otwarcie wystawy w Państwowym Muzeum Ziemi Sanockiej, poświęconej życiu i pracy bohaterów radzieckich, dopełnią program Miesiąca w powiecie sanockim.

W powiecie przemyskim w części artystycznej przewiduje się m. in. recytacje zespołowe wierszy Majakowskiego, rosyjskie tańce i pieśni radzieckie w wykonaniu chórów i orkiestr. W teatrze „Frdreum” zostaną wystawione dwie sztuki „Okno w lesie” i „Bliznaki”. Komitet obchodu Miesiąca w Przemyślu, pragnąc udostępnić przedstawienia jak najszerszemu masom z terenu wiejskiego organu, za specjalne wyłączenia do teatru.

Październik był okresem przygotowawczym do Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i w wyniku przeprowadzonych akcji, zorganizowano 161 kół, z tego na terenie wiejskim 85. Członków ogółem przybyło 5.316. Ponadto wygłoszono 1.472 odczyty w kołach wiejskich, robotniczych i szkolnych oraz zorganizowano 10 kursów języka rosyjskiego. Samorządne powstanie kół i zapisywanie się na członków TPPR, jest najlepszym dowodem, że społeczeństwo tułajskie łączy walkę o pokój i socjalizm z zaciekłym walką z krajem zwycięskiego socjalizmu — Związkiem Radzieckim. J. R.

W 40 rocznicę śmierci M. Konopnickiej

Ludność Ziemi Krośnieńskiej składa hołd wielkiej poetce

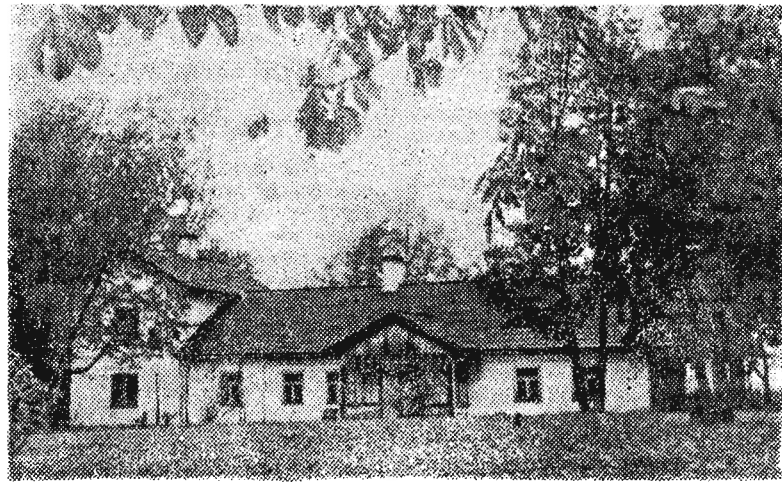
W niedzielę 5 bm. już od wczesnych godzin rannych zdążyła wszystkich drogami do Żarnowca ludność wiejska i młodzież — w strojach regionalnych — nawet z najdalszych okolic.

Przybyli również masowo robotnicy z Jedlicza i z terenu całego zagłębia naftowego. Grupy młodzieży i robotników z odległego Krosna, Gorlic i Jasła, przybywały do Żarnowca samochodami.

Walek.ego Włocławka i Warszawa-

nickiej w walce o sprawiedliwość społeczną.

Następnie krótkie przemówienia wygłosił poseł Ziemi Krośnieńskiej, Jerzyk, I sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR tow. Trzciński i przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich ob. M. Wawszczakowa. W mieniu młodzieży szkolnej, hołd poetce złożyła uczennica liceum im. Konopnickiej z Włocławka oraz 10 letnia Zosia M. ze szkoły podstawowej w Żarnowcu.

Dworek M. Konopnickiej w Żarnowcu gdzie umurowano tablicę pamiątkową.

wy, z Radomia i Nowego Sącza, przyjechały także delegacje młodzieży szkół im. M. Konopnickiej.

Wszyscy zdążyli z wieńcami naręcznymi kwiatów i skromnym bukietem do białego, ukrytego w cieniu rozłożystych drzew dworku, w którym mieszkała i pisała swe piękne wiersze Maria Konopnicka.

W 40 rocznicę jej śmierci odbywa się tutaj odsłonięcie pamiątkowej tablicy i otwarcie muzeum pamiątek, po wielkiej poetce.

O godz. 11 tej przybywają do Żarnowca przedstawiciele Wojewódzkiej i Powiatowej Rady Narodowej, Partii, organizacji i Polskiego Towarzystwa Naukowego. Z gęsto rozmieszczonych wśród drzew głośników radiowych płyną dźwięki Roty. Gwar milnie chwila ciszy, zebrani składają hołd pamięci tej, która w pięknych ujmujących serca wierszach, wskazywała niedolę dziecka robotniczego i chłopskiego, rzucając w twarz obszarnikom i wyzyskaczom nędzę spod strzechy chłopskiej i z robotniczych suteryn.

Po odegraniu hymnu państwowego przez orkiestrę robotników z Jedlicza, przemówił do zebranych przewodniczący PRN w Krośnie tow. mgr. Bał, podkreślając zasługę Konop-

Z kolei przy dźwiękach Międzynarodówki, wiceprzew. Prezydium Woj. Rady Narodowej ob. Ostrowski, dokonał odsłonięcia tablicy pamiątkowej, umurowanej w frontową ścianę dworku, po czym liczne delegacje młodzieży i społeczeństwa, złożyły u stóp tablicy wieńce i kwiaty. Na tablicy czytamy napis: „Maria Konopnickiej — walczącej pieśnią o postęp i sprawiedliwość społeczną — Prezydium PPN w Krośnie”.

Szczególnie wzruszający był moment, kiedy przewodniczący Komitetu Organizacyjnego mgr. Szwał, wręczył mieszczkącej w dworku 74-letniej córce Konopnickiej, Zofii Mickiewiczowej, piękny radioodbiornik baterijny „Pionier” dar Komitetu Obywatelskiego.

Po uroczystości, wszyscy obecni zwiedzili urządzone w trzech pokojach dworku muzeum pamiątek po zmarłej poetce. Muzeum zgrupowało 51 eksponatów z całego okresu życia poetki, przeważnie wy pożyczonych z Muzeum Narodowego w Krakowie.

W godzinach wieczornych, odbyła się w wypełnionej po brzegi sali Domu Kultury w Krośnie, wielka akademia, poświęcona bogatej twórczości Marii Konopnickiej. Ch.

**Nasz konkurs rysunkowy
„Czy znasz HISTORIĘ ZSRR?”**

RYSunEK Nr 1

**Szczegóły konkursu rysunkowego:
„Czy znasz historię ZSRR?”**

Nasz wielki konkurs pt. „Czy znasz historię ZSRR?” polega na odgadnięciu treści 20 rysunków, umieszczanych codziennie na ostatniej stronie „Nowin”.

1. Każdy rysunek przedstawia pewien najważniejszy etap lub wydarzenie historyczne z dzieł Związku Radzieckiego od 1917—1950 r.
2. Dla ułatwienia rysunki będą zamieszczane w porządku chronologicznym dat historycznych.
3. Na każdym rysunku będzie umieszczona data, związana z danym wydarzeniem historycznym lub początkiem pewnego okresu w dziejach ZSRR (np.: początek kolektywizacji, pierwsza pięcioletka itp.).
4. Do rysunku będzie dołączony kupon. Na kuponie należy napisać w kilku słowach jaki etap (wydarzenie) przedstawia rysunek. Ponadto na kuponie należy zamieścić czytelnie imię, nazwisko i dokładny adres. Kupony zaopatrzone w pseudonimy lub bez adresu będą uważane za nieważne.
5. Do losowania będzie dopuszczony tylko ten czytelnik, który dostarczy wszystkich kuponów, przy czym co najmniej 15 odpowiedzi musi być prawidłowych.
6. Każdy rysunek i kupon będzie zaopatrzone w numer porządkowy.
7. Termin nadsyłania odpowiedzi mija w dniu 4 grudnia br. (decyduje data stempla pocztowego).
8. Nie należy przysyłać oddzielnie każdego kuponu, lecz wszystkie kupony razem, w konkretnie zaadresowanej do Redakcji „Nowin Rzeszowskich”, Rzeszów, Gąlecowskiego nr 7. Na kopercie należy umieścić ponadto napis „Konkurs”.
9. Odpowiedzi opracowane szczególnie starannie (np. pod względem graficznym) będą wyróżniane.
10. W dniu 7 grudnia br. odbędzie się losowanie nagród w lokalu Redakcji, z udziałem czytelnika społecznego. Rozdanie nagród nastąpi 9 grudnia br.
11. Zwycięzców konkursu oczekują cenne nagrody.

NAGRODY

Jako nagrody w konkursie „Czy znasz historię ZSRR?” przewidziane są m. in.: radioodbiornik, kupon na ubranie, rower, buty narciarskie i narty, teczka skórzana, pióro wieczne i wiele innych.

Ogółem przewidzieliśmy około 200 nagród dla uczestników naszego konkursu. Podczas trwania konkursu podamy dokładne listy nagród, a poza tym zostanie urządzona wystawa głównych nagród.

LISTOPAD

10

Piątek

RZESZÓW

Uzbur nocny: Apteka pod Matką Boską — Plac Stalina 1.
POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Grodziska 6, tel. 10-00.
Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08.

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — „Damy i Huzary” — początek godz. 19-ta.

RZESZÓW — Apollo: Historia jednego wynalazku — pocz. seansów godz. 17.00 i 19.00
RZESZÓW — Zecheta: Historia jednego wynalazku — pocz. seansów godz. 17.30 i 19.30
PRZEWORSK — Bałtyk: Burza nad Azją
JASŁO — Syrena: Kurhan Małachowski

Z akcji łączności fabryk ze wsią

Ostatnio w Sanockim Kopalnictwie i Naftowym, szeroko rozwinęła się akcja łączności ze wsią. Utworzono ekipę kulturalno-oświatową z pracowników SKM — członków POP, ZZN, Rady Zakładowej i młodzieży ZMP Koła „Nafta”.

Pierwszy raz ekipa kulturalno-oświatowa pod kierownictwem tow. Anny Iwanow, wyjechała do spółdzielni produkcyjnej w Kostarowcach, gdzie tow. Iwanow, przywitała

zebraną ludność. Następnie w Domu Ludowym odbyło się zebranie, na którym tow. Dańczyszyn, wygłosił referat o Planie 6 letnim Referat wzbudził duże zainteresowanie o czym świadczyła ożywiona dyskusja.

Z kolei odbyła się część artystyczna na program której złożyły się recytacje, pieśni radzieckie oraz tańce ludowe polskie i rosyjskie.

K. M.

KUPON NR 1

konkursu „Czy znasz historię ZSRR?”

Rysunek nr 1

przedstawia _____

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____

ulica _____

Prenum. zakład. 2.25 zł, poczt. 4.50 zł, komis 15 gr, kwart. 13.50 zł, półrocz 27 zł, roczna 54 zł. Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX — 13763

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob Sp. Wyd. „Prasa” Redakcja: Rzeszów, ul. Gąlecowskiego 7 — TELEFONY: Red. Nacz. 1075 Sekretarz Odp. 16-00, Dz. Gosp. 12 Koresp. — Rob. Chłop. 1603 Sekretariat 1554. Dział Partyjny. Dz. Kult. 1398. Dział Depeszyowy (Redakcja nocna) 10-17 Oddział RSW „Prasa” (Dział Ogłoszeń) 1856 Państw. Przedsiębiorstwa. „Ruch” 1880 — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12—13, Sekretarz Odpowiedzialny 11—12. Oddziały: NOWINY PRZEMYSKIE — Oddział Redakcji w Przemyślu, Plac na Bramie 12 tel. 850. Druk. PKRZG Oddz. Rzeszów.